

A sok „okosságot” a szünet követte, amikor végre meg lehetett kóstolni, amit a lányaink-asszonyaink sütöttek, meg azokat a „papramorgó” gyümölcspárlatokat, amelyeket botcsinálta vegyészeink főztek (tisztelet az igazi vegyészeknek).

Ezután a „Szabad a szó” program keretében az önkéntes jelentkezők volt a terep. *Sárvári István, Széles Ottó, Fehérvári Attila, Borossai Béla* és ismét Bacskay Antal ragadta magához a mikrofont. Mindannyian

arról beszéltek, hogy milyen jó környezetben töltötték a vaskutas időket, s mennyire segítették őket az itt szerzett ismeretek a későbbiek során.

Hogy ne érjen itt minket a hajnal, *Tóth Károly* és *Lengyelne Kiss Katalin* kommentálta (olykor derűltséggel egyes csodálkozás közepette) a vaskutas időkből eddig előkerült fényképeket annak reményében, hogy a fotóarchívum tovább fog bővülni.

Bass Katalin arról számolt be, hogy az általa létrehozott „Volt egy-

szer egy VASKUT” nevű zárt facebook-csoport létszáma már 70 fő. *Darvas Zoltán* is erre a kapcsolattartási lehetőségre hívta fel a figyelmet.

Ismét jól sikerült találkozót tartotunk, reméljük, újabb volt munkatársakat sikerül felkutatnunk. A kitűnő technikai előkészítésért ezúton is köszönetet mondunk *Tengely Gyula* egykori munkatársunknak, a BAY-ATI mai gondnokának, a helyszínért *Kozma Ibolya* létesítményvezetőnek.

Darvas Zoltán

Szent Borbála Szakestély Dunaújvárosban – A hatvan éves kokszyártás jegyében

Borbála a bányászok, kohászok, tüzelek védőszentje – a Dunai Vasműbe a tisztelete az osztrákok útján került be, így évet záró szakestélyeinket neki szenteljük. Ennek okán 2016. november havának 25. napján, amikor a télbe lépegetve, a Duna partjának egyik jól fekvő pontján, a Dunaferres nevezetes szabadidő parkjában összejöttünk százan, hogy díszgyenruhánkat magunkra öltve ápoljuk a selmeci hagyományokat. Az OMBKE Vaskohászati Szakosztály Dunaújvárosi Szervezete a Dunaújvárosi Egyetem Diákegyletével karöltve, *Lontai Attila* elnökletével, annak rendje és módja szerint végignótázta, végigpoharazgatta az ilyen-tájt szokásos szakestélyét. S mivel az idei év a dunaújvárosi kokszyártás hatvan éves ünnepségsorozatának jegyében is telt, mind a kupa díszítése, mind pedig az események folyása erőteljesen kapcsolódott ehhez a jubileumhoz. Így nem volt kérdéses, hogy a „vidám poharat” *Balogh László*

emelje a magasba, és hogy a későbbiekben rátaláljanak a kokszyártók nagy családjában évtizedek óta leledző balekjelöltre, *Csapó József*re. A vizsgaeljárás nehézségei után az isteni fényben tündöklő dicső firmák koszorújából végül keresztszüleivé választotta *Hevesi Imrét* és *Polányi Zoltánt*, ez utóbbiról elárulom, szintén kokszyolóműi kiválóság.

A főbb funkcionáriusok nevének elhallgatásával nem lenne korrekt e rövid tudósítás, így hát vessük papírra őket: Major Domus – *Győri Richárd*, Kontrapunktok – *Hevesi Imre*, *Polányi Zoltán*, Kantus praesek – *Hajnal Péter*, *Szentgyörgyi Zsolt*, Fukszmajor – *Neukum Gábor*, Konzekvenciák – *Pász Péter*, *Mihalik Sándor*, Etalon részeg – *Erdős Sándor*, Páter Krampampuli – *ifjú Csurgó Lajos*, *Kardos Ferenc*. A házirend hitelesítésére az est rangidősét, *Farkas Lajost* kérték fel, aki a későbbi hozzászólásában is kitüntette figyelmet érdemelt. A kupaava-

tás felelősségteljes tisztét *Józsa Róbert* töltötte be.

A vendégek láthatták, minő tehetőséges ez a Dunaferres társaság, s büszkén húztuk ki a fővárosiak, a miskolciak és a székesfehérváriak előtt magunkat, no lám, mekkora öni-róniával megáldottan éljük a mi kis vidéki életünket, miként azt *Mérő Péter* is hosszasan fejtegette hozzászólásában. *Dolmány Mihály* kiállása sem kevésbé fokozta az amúgy sem szomorú hangulatot, amit még az elején a szakest elnökének komoly pohara sem tudott más irányba terelni. Tisztelettel hallgattuk *dr. Takács István* mélyenszántó gondolatait is.

S hogy a krampampuli milyenre sikeredett, arról igazolást ad e sorok írója, akinek eredeti szakmája garanciálul szolgálhat a minőség biztosítására. Bővebb felvilágosítással szükség esetén pedig *Szabados Ottó* szolgál. Jó szerencsét!

Szente Tünde

KÖSZÖNTÉSEK

70. születésnapját ünnepelte

Széll Pál 1946. november 2-án született Sándorfalván. Szegeden a Déri Miksa Gépipari Technikumban szerzett gépésztechnikusi oklevelet. Tanulmányait a kecskeméti Felsőfokú Gépipari Technikumban folytatta, ahol

gépgyártás-technológia szakon üzemmérnöki diplomát kapott. Pályakezdként az Ipari Műszergyárban Ikladon öt évig szerszámszerkesztőként dolgozott. Alumínium préskokillákat és műanyag fröccsszerszámokat tervezett.

1975-ben a MAT készrúgyára – a hőmezővásárhelyi Fémpipari Vállalat

– csábította Mindszentre, főmérnöknek. Részt vett a teljes infrastruktúra: konténer-, profillemmez-, poliuretánhabos szendvicspanel, UNIMAT burkolati rendszer gyártókapacitások kiépítésében; a budapesti Alumínium-szerkezetek Gyára Mindszentre telepítésében, beüzemelésében. Cégük gyártotta a több mint 2000 konténer-

ből álló tengizi lakótábort, a KÖFÉM, a KÖBAL tetőszerkezetét, a nagy fesztávú aludonga tornacsarnokokat többek között Ajkán, Székesfehérváron. 2000-ben a SÜD-BAU Kft.-nél helyezkedett el, mint vállalkezősi igazgató. Ők építették – több más ipari csarnok mellett – az Interfruct áruházakat, valamint az első (majd később több) Lidl áruházat Magyarországon. Több munkahelyi kitüntetés birtokosa. 2007-ben ment nyugdíjba.

1976 óta tagja az OMBKE-nek. Munkahelye – a Fémipari Vállalat – volt a hódmezővásárhelyi OMBKE tagok báziscége, önálló helyi szervezettel, közel negyven fővel. Mint vezető támogatta a szervezést, a rendezvényeket. A gyáregység önállóvá válása után Tiszántúliak Társasága néven újjászervezte a még érdeklődő tagságot. Nagy sikerű, több napos, jó hangulatú szakmai találkozót szervezett a régió üzemeinek. Több cikluson keresztül aktívan dolgozott az Alapszabály Bizottságban, melynek jelenleg is tagja. 2014-ben a kecskeméti Helyi Szervezet titkárává választották. Az utóbbi években aktívan részt vesz a kecskeméti Mercedes gyárba és több kisebb környező üzembe szervezett szakmai nap előkészítésében. Munkáját az egyesület több kitüntetéssel ismerte el. Felesége nyugalmazott általános iskolai tanár, szintén egyesületi tag, aktív segítőtársa. Szabadidejét szerettei körében tölti, jó egészségben.

Tamási István 1946. november 25-én született Baracson. A dunaújvárosi Kerpely Antal Kohóipari Technikumban kohásztechnikusi végzettséget szerzett. Dunai Vasmű ösztöndíjával 1968-ban elvégezte a dunaújvárosi Felsőfokú Kohóipari Technikumot, majd 1974-ben a NME Kohó- és Fémipari Főiskola kohász szakán alakítástechnológus üzemmérnök oklevelet kapott.

1968-tól a Dunai Vasmű Tűzálló-

anyag-gyártó Gyárrészlegben kezdett dolgozni, 1985-ig művezető, majd az önálló társasággá váló kft. marketing-vezetője volt 1992–1996 között. Kiemelt feladata volt a társaság önálló külkereskedelmi tevékenységének megszervezése és a szervezet működtetése. A vezetői feladatok szakszerűbb ellátása érdekében 1992-ben felsőfokú marketing menedzser, 1995-ben pedig külkereskedelmi üzletkötő képesítéseket szerzett. Munkáját Kiváló Művezető, több Kiváló Dolgozó, Kiváló Ifjú Mérnök, Kiváló Újító, Kiváló Munkáért Oklevél, Alkotói Nívódíjak kitüntetésekkel ismerték el.

1996–2002 között a Dunaferri Tűzállóanyag-gyártó Kft. ügyvezető igazgatója, mely időszakban tevékenységének főbb jellemzői: a veszteséges Tűzálló Kft. reorganizációjának sikeres végrehajtása; a társaság eredményes és gazdaságos működtetése (hat évből öt nyereséges); a tűzállóanyagok tartósságának folyamatos növelése az acélműs szakemberek együttműködésével (az üstégleg tartóssága 1996-ban 35 adag, 2002-ben pedig 70); kis létszámú megfiatalított, nyelveket beszélő szakembergárda kiválasztása. Alkotótársaival közös szabadalmuk alapján a karbon magnezit acélöntő üstégleg gyártásához felhasználták a Halnán évek óta felhalmozódott bontott magnezit-üstégleg-hulladékot (mintegy 5000 t), kialakították a gyártástechnológiát, mellyel jelentős költségmegtakarítást értek el.

Műszaki fejlesztéseik eredményeit, mész és tűzállóanyag-gyártási tapasztalatait konferenciákon és szaklapokban publikálta. Az OMBKE dunaújvárosi csoportjának 1986 óta tagja, aktívan részt vett az MVAE munkájában. 2000-től MTESZ-OMBKE névjegyzékében szereplő „műszaki szakértő”.

2002–2006 között az ISD Kokszoló Kft. műszaki főmunkatársa volt. Feladata volt a III. sz. kokszolóblokk rekonstrukciójához beérkező tűzállóanyagok tárolásával, konfekcionálásával és felhasználásával kapcsolatos feladatok szervezése, irányítása. Munkáját Dunaferri Kiváló Dolgozó Kitüntetéssel jutalmazták. Összegyűjtött tapasztalatait nyugdíjazása után műszaki tanácsadóként hasznosítja.

Köves Kristóf 1946. november 29-én, Budapesten, a X. kerületben született. Itt végezte el az általános és a középiskolát is. 1965-ben a Szent László (akkor I. László) gimnáziumban érettségizett.

Édesapja, dr. Köves Elemér foglalkozását kívánta követni, ezért a miskolci Nehézipari Műszaki Egyetemre jelentkezett, ahol a kohómérnöki karon 1970-ben technológus kohómérnöki diplomát szerzett.

A Székesfehérvári Könnyűfém-műben a fél éves gyakornoki idő letelte után a hengermű kikészítő üzemében dolgozott. Innen 1972 januárjában áthelyezéssel került Kőbányára az Alumínium Szerkezet Gyárba. Itt kezdetben technológusi munkakörben dolgozott. Ebben az időben az ő közreműködésével kezdődött meg az alumínium ételtálcák gyártása. Ezt követően beruházással és műszaki fejlesztéssel foglalkozott. Ebben a munkakörében került sor a poliuretánhabos szendvicspanelek gyártásának továbbfejlesztésére.

1979-ben a Közgazdaságtudományi Egyetemen mérnök-közgazdász diplomát szerzett.

1980-ban kinevezték az Alumínium Szerkezet Gyár munkaügyi osztályának vezetőjévé. Ebben az időben a Magyar Alumíniumipari Tröszt (MAT) elhatározta, hogy a Keresztúri úton lévő gyárat megszünteti, a gépeket és berendezéseket pedig letelepíti a Hódmezővásárhelyi Fémipari Vállalat Mindszenten működő üzemébe.

A gyár végelszámolása – amelyet Köves Kristóf vezetett – 1982. augusztus közepén fejeződött be. Ezt követően a MAT-központba került, ahol tervgazdászként dolgozott a Közgazdasági Főosztályon. 1983 elején kinevezték osztályvezetőnek a Beruházási Főosztályra.

A rendszerváltás után a tröszt részvénytársasággá alakult át, s újabb átszervezés kapcsán Köves Kristóf a Félgyártmány- és Készáru Igazgatóságra került, ahol készárumenedzserként dolgozott, és a készárumenedzserként dolgozó vállalatok tevékenységét felügyelte. Ezen vállalatok privatizációjával munkaköre megszűnt, és 1995 augusztu-

sával végkielégítésével távozott.

1995 decemberétől az IMMC Nemzetközi Vezetési és Tanácsadó Kft.-nél a minőségügyi divíziót vezette, s munkatársaival közösen számos vállalatnál vezették be az ISO

9001–9002-es rendszereket. Az IMMC 2004-es megszűnése után egyéni vállalkozóként végzi ezt a minőségügyi tevékenységet.

1970-ben lépett be az OMBKE-be. A 2000-es évek elején alakult meg a

fémkohászok budapesti helyi szervezete, amelyben vezetőségi tag volt, majd dr. Schippert László elnök mandátumának lejáratá után Köves Kristófot választották meg elnöknek; ezt a posztot több mint 10 éve tölti be.

■ NEKROLÓGOK

Dr. Bakó Károly 1942–2016

Gyászol a magyar öntőtársadalom, 2016. október 2-án elhunyt dr. Bakó Károly aranydiplomás kohómérnök, egyetemi magántanár. Székesfehérvárott a Csutora temetőben helyezték örök nyugalomra a református egyház szertartása szerint. Utolsó útjára igen sokan elkísérték, ravatalánál barátai, tanítványai, kollégái álltak díszőrséget. Egyesületünk részéről dr. Lengyel Károly búcsúztatta, beszédének szerkesztett, rövidített változatával rójuk le kegyeletünket.

Dr. Bakó Károly szakmai munkáját fejlesztőmérnökként Csepelen kezdte, majd aspiránsaként a Nehézipari Műszaki Egyetem Öntészeti Tanszékére került. Kandidátusi értekezésének megvédése után a Vasipari Kutató Intézetben dolgozott, ahol a formázástechnológiai kutatásokat irányította. Kutatómunkájának eredményeiről számos tanulmányt jelentetett meg hazai és külföldi szaklapokban, ill. számolt be róluk tudományos fórumokon. Több mint tíz szakkönyv, köztük főiskolai jegyzet szerzője vagy társszerzője volt. Az MTA Metallurgiai Bizottságának tagjaként a szakmai tudományos közéletben évtizedeken át fejtett ki aktív tevékenységet.

Az 1990-es évek elején vállalkozó lett, 1994-ben alapította azt az öntődei segédanyag-kereskedelemmel és mérnöki szolgáltatásokkal foglalkozó TP Technoplus Kft.-t, amely ma is eredményesen működik.

Dr. Bakó Károly életeleme volt a tárgyalás, ismereteinek önzetlen átadása. Remek előadó volt, példamutatóan egyszerűen, lényegre törően foglalta össze mondanivalóját, nem nélkülözve a szemléltetést és a humort sem.

A miskolci egyetemet nagyon szeret- te. Ott készült az aspirantúrára, ott habi-

litált, több évtizedes meghívott oktatói tevékenységét elismerve ott neveztek ki egyetemi magántanárrá. Nándori professzort atyai barátjaként tisztelte, de ápolta a barátságot a tanszék többi oktatójával, dolgozójával is. Tagja volt a kari tanácsnak és a Kerpely Antal doktori iskola doktori tanácsának. Emellett oktatott a Dunaújvárosi Főiskolán is. Oktatói tevékenysége mellett számos diplomamunkát és disszertációt bírált, évtizedeken keresztül tagja volt az államvizsga bizottságoknak. Tapasztalatait a magyar szakmai felsőoktatás utóbbi évtizedekben zajló átalakítása során a Magyar Akkreditációs Bizottság plénumának tagjaként, a felsőfokú szakképzési bizottság elnökeként is kamatoztatta.

Az Országos Magyar Bányászati és Kohászati Egyesületbe egyetemistaként lépett be, s ettől fogva szívvel- lélekkel dolgozott érte. 1972-ben az Öntődei Szakosztály titkárának választották. Támogatta a fiatalokat, ösztönözte a vidéki helyi szervezetek megalakulását, műszaki ankétok, üzemlátogatások, tanulmányutak szervezését.

1981-től főtitkárhelyettes, 1983-tól 1991-ig ügyvezető főtitkár volt. Ezt követően elnökségi, majd választmányi tagként haláláig segítette, támogatta szakmai közösségünket. Főtitkársága idején, jelentős részben az ő közreműködésének, inspirációinak az eredményeként, pezsgő élet folyt az egyesületben. Kiterjedt kapcsolatokat épített ki több európai testvérszervezettel, megteremtve ezzel szakembereink bekapcsolódásának lehetőségét a nemzetközi szakmai vérkeringésbe.

Ismert és népszerű személyisége lett a nemzetközi öntőtársadalomnak is. Ennek, és a Magyar Öntészeti Szövet-